

การเห็นพระรัตนตรัย

รัตนะ แปลว่า แก้ว ในที่นี้หมายถึงแก้วอย่างประเสริฐ เช่น แก้วมณีโชติ ซึ่งนับถือกันว่าเป็นแก้วมีคุณวิเศษสูงสุด ใครมีไวย่อมชื่นชมโสมนัส อื้มอกอื้มใจยิ่งกว่าทรัพย์สินอย่างอื่นทั้งหมดในโลก

แก้ว คือ พระรัตนตรัยนี้เหมือนกัน ผู้ใดเข้าถึงก็ย่อม อื้มใจ ชื่นใจเช่นเดียวกัน

ร่างกายพระสิทธัตถะ ไม่ใช่พุทธรัตนะ พระสิทธัตถะทรง กระทำความเพียรอยู่ถึง ๖ พรวรษา จึงพบรัตนะอันลึกลับซับซ้อน

ช้อนอยู่ในพระองค์ คือ กายธรรม

กายธรรม มีสัณฐานเหมือนพระปฏิมากรเกตุดอกบัว
ตูม มีสีใสเหมือนกระจก ปรางค์อยู่ในศูนย์กลางกาย

ที่ว่ามีหลักฐานในอัครคัมภีร์ที่พระองค์ตรัสแก่วาเสฏฐ
สามเณรว่า

“ตถาคตสฺส เหนฺ วาเสฏฐาธิวํ ฌมฺภาโย อหํ อิติ
ปิฯ”

ยืนยันความว่า “ดูกร วาเสฏฐสามเณร คำว่า
ธรรมกาย ๆ นี่เป็นชื่อตถาคตโดยแท้”

ผนวกเข้ากับหลักฐานพุทธภาษิตในพระธรรมบทว่า

“โย โข วักกสิ ฌมฺ ํ ปสฺสตี, โส ํ ปสฺสตี”

แปลความว่า “ดูกร วักกสิ ผู้ใดแลเห็นธรรม ผู้นั้นชื่อ
ว่าเห็นเราตถาคต”

เรื่องวักกสิที่ยกขึ้นมากล่าวข้างต้นนั้น เมื่อระลึกถึงคำว่า
“ตถาคต” ในอัครคัมภีร์นี้ ประกอบแล้ว ย่อมส่งความให้
ผู้นั้นเห็นว่า “ผู้ใดเห็นดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกายผู้นั้น
ได้ชื่อว่าเห็นเรา คือ ตถาคตนั่นเอง” หรือพูดให้เข้าใจง่าย
กว่านี้ก็ว่า “ผู้ใดเห็นธรรมกาย ผู้นั้นเห็นพระพุทธเจ้า”

ทำไมจึงหมายความว่าเช่นนั้น ก็เพราะว่า ขณะนั้นพระ
วักกลีก็อยู่ใกล้ๆ กับพระองค์ หากจะแลดูด้วยลูกตาธรรมดา
ทำไมจะไม่เห็นพระองค์ **เพราะไม่ปรากฏว่าพระวักกลีนั้น**
ตาพิการ

เมื่อเป็นเช่นนั้น โฉนพระองค์จะตรัสเช่นนั้นเล่า นั่นเพราะ
ว่า ที่แลเห็นด้วยตาธรรมดานั้น เห็นแต่เปลือกของพระองค์
คือกายพระสิทธัตถะที่ออกบวช ซึ่งมีได้อยู่ในความหมายของ
คำว่า **“เรา”** หรือ **“ตถาคต”** และยังตรัสว่าเป็นกายที่เฝ้าเปื่อย
ด้วย นั่นคือกายพระสิทธัตถะที่ออกบวช ซึ่งเป็นกาย
ภายนอกนั่นเอง

คำว่า **“เรา”** ในที่นี้จึงสันนิษฐานได้ว่า หมายถึงกาย
ภายใน ซึ่งไม่ใช่กายเปื่อยเฒ่า กายภายในคืออะไรเล่า ก็คือ
“ธรรมกาย” นั่นเอง

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง พระพุทฺธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ
แสดงโดย พระมงคลเทพมุนี
(หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ)